

HOLY ARCHANGELS MICHAEL AND GABRIEL, ROMANIAN ORTHODOX CHURCH SACRAMENTO
4633 Raley Blvd., Sacramento, CA 95838
20 august 2017, Duminica a 11-a dupa Rusalii (Pilda datornicului nemilostiv)

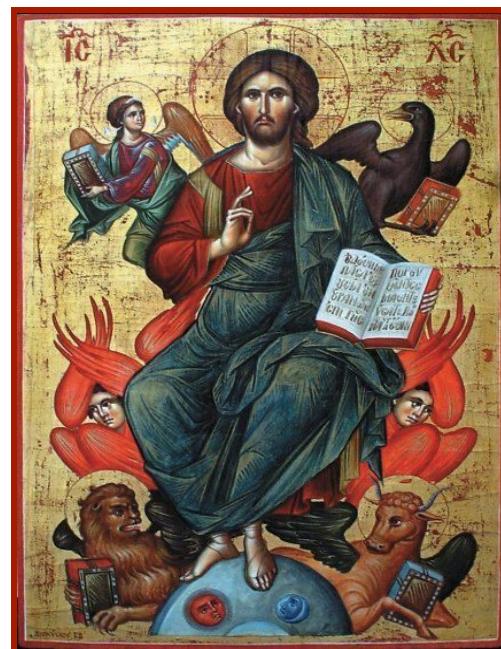
Preot paroh - Parish priest: Rares Onofrei | Tel. 909-480-9139 | Website: www.saints-archangels.org

Email: fr.onofrei@yahoo.com

Evanghelia Duminicii (Pilda datornicului nemilostiv) (Matei 18: 23-35)

Zis-a Domnul: ascultați pilda aceasta: asemenea este împăratia cerurilor cu un împărat care a hotărât să facă socoteala cu slujitorii săi. Și, începând să facă socoteala, au adus la el pe un datornic cu zece mii de talanți. Dar neavând el cu ce să plătească, domnul său a poruncit să-l vândă pe el și pe femeia lui, pe copiii și toate câte avea, ca să se plătească datoria. Atunci acel slujitor, îndrăznind, a ingeunchiat și se încrina lui, zicând: doamne, mai îngăduiește-mă și-ți voi plăti ţie tot. Iar domnul slujitorului aceluia, milostivindu-se de el, i-a dat drumul și i-a iertat și datoria. Dar, când a ieșit de acolo, slujitorul acela a găsit pe unul dintre tovarășii săi, care îi era dator o sută de dinari, și, punând mâna pe el, îl strângea de gât și-i zicea: plătește-mi ce-mi ești dator. Atunci tovarășul acela, căzând în genunchi la picioarele lui, îl ruga, zicând: mai

“Porunca noua dau voua: Sa va iubiti unul pe altul. Precum Eu v-am iubit pe voi, asa si voi sa va iubiti unul pe altul. Intru aceasta vor cunoaste toti oamenii ca sunteti ucenicii Mei, daca veti avea dragoste unui fata de altii”(Ioan 13:34-35)

“I am the way and the truth and the life. No one comes to the Father except through me.”(John 14:6)

“I AM The Gate; if anyone will enter by me, he shall live and shall go in and out and shall find the pasture.”(John 10:9)

HOLY ARCHANGELS MICHAEL AND GABRIEL, ROMANIAN ORTHODOX CHURCH SACRAMENTO
4633 Raley Blvd., Sacramento, CA 95838
20 august 2017, Duminica a 11-a după Rusalii (Pilda datornicului nemilostiv)

îngăduiește-mă și-ți voi plăti tot. El însă n-a vrut, ci, ducându-l, l-a băgat în temniță până când va plăti datoria. Atunci tovarășii lui, văzând cele ce s-au petrecut, s-au întristat foarte și, venind, au spus domnului lor toate cele întâmplate. Atunci, chemându-l, domnul său i-a zis: slujitor viclean, toată datoria aceea îți-am iertat-o, pentru că m-ai rugat; oare, nu se cădea să ai milă de tovarășul tău, precum și eu am avut milă de tine? Și, mânuindu-se, domnul său l-a dat pe mâna chinuitorilor, până ce va plăti toată datoria. Tot aşa va face și Tatăl Meu cel cereșc cu voi, dacă fiecare din voi nu va ierta fratelui său, din inimă, greșelile lui.

Gospel after Matthew 18:23-35

Therefore, the kingdom of heaven is like a king who wanted to settle accounts with his servants. As he began the settlement, a man who owed him ten thousand bags of gold was brought to him. Since he was not able to pay, the master ordered that he and his wife and his children and all that he had be sold to repay the debt.

“At this the servant fell on his knees before him. ‘Be patient with me,’ he begged, ‘and I will pay back everything.’ The servant’s master took pity on him, canceled the debt and let him go.

“But when that servant went out, he found one of his fellow servants who owed him a hundred silver coins. He grabbed him and began to choke him. ‘Pay back what you owe me!’ he demanded.

“His fellow servant fell to his knees and begged him, ‘Be patient with me, and I will pay it back.’

“But he refused. Instead, he went off and had the man thrown into prison until he could pay the debt. When the other servants saw what had happened, they were outraged and went and told their master everything that had happened.

“Then the master called the servant in. ‘You wicked servant,’ he said, ‘I canceled all that debt of yours because you begged me to. Shouldn’t you have had mercy on your fellow servant just as I had on you?’ In anger his master handed him over to the jailers to be tortured, until he should pay back all he owed.

“This is how my heavenly Father will treat each of you unless you forgive your brother or sister from your heart.”

Programul Liturgic

Sambata, 19 august

6:00 PM Slujba Vecernieei

Duminica, 20 august

8:30 AM Slujba Utreniei

9:30 AM Sfanta Liturghie

12:00 PM Masa pt Adormirea Maicii Domnului

Sambata, 26 august

6:00 PM Slujba Vecernieei

Duminica, 20 august

8:30 AM Slujba Utreniei

9:30 AM Sfanta Liturghie

12:00 PM Masa pt Adormirea Maicii Domnului

ANUNTURI!

DUMINICA, 20 AUGUST DUPA SFANTA LITURGHIE VA AVEA LOC MASA LUNARA. PE ACEASTA CALE ADUCEM CALDE MULTUMIRI FAMILIILOR ORGANIZATOARE!

HOLY ARCHANGELS MICHAEL AND GABRIEL, ROMANIAN ORTHODOX CHURCH SACRAMENTO

4633 Raley Blvd., Sacramento, CA 95838

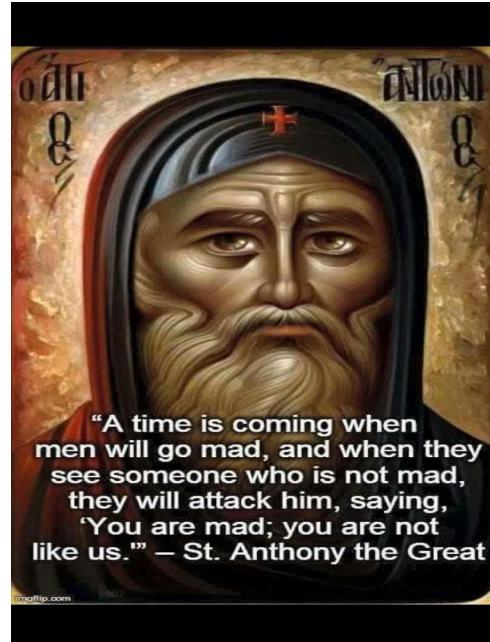
20 august 2017, Duminica a 11-a după Rusalii (Pilda datornicului nemilostiv)

Ispitele ne arata cum suntem de fapt.

Urcușul duhovnicesc presupune o adevărată luptă pe plan spiritual cu noi însine, cu diavolul și cu atracția manifestată de materie asupra trupului material. N-a fost sfânt al lui Dumnezeu care să nu fi trecut prin sumedenie de încercări și de ispite, ca, biruindu-le, să propăsească pe calea binelui, până la capăt. Ispitele sunt înțelese de Sfinții Părinți ca niște probe la care este supus cineva spre verificarea credinței, nădejdi, dragostei, răbdării etc. Ele sunt încercări și tentații care ademenesc, împiedică de la cele bune și folositoare și îndeamnă la rău.

Vorbind despre ispite, scriitorul filocalic Marcu Ascetul scrie că „a nu avea experiența momelii răului e propriu firii dumnezeiești, nu celei omenești“, iar Evagrie Ponticul spune în Filocalia, vol I că, dintre dracii care se împotrivesc urcușului nostru duhovnicesc, cei dintâi sunt cei „specializați“ cu poftele lăcomiei pântecelui, cu iubirea de argint și cei care ne momesc cu slava de la oameni, iar ceilalți vin după aceștia pentru a lua în primire pe cei răniți de ei, fiind, de exemplu, cu neputință să cadă cineva în mâinile duhului curviei dacă n-a fost doborât mai întâi de lăcomia pântecelui. Mânia nu poate tulbura pe acel ce nu luptă pentru mâncăruri sau bani, ori mărire lumească. Și nu putem scăpa de dracul întristării, dacă nu ne-am lepădat de toate acestea. Nici de mândrie nu scăpăm, dacă nu ne eliberăm de iubirea de argint.

“A time is coming when men will go mad, and when they see someone who is not mad, they will attack him, saying, ‘You are mad; you are not like us.’” – St. Anthony the Great

Invataturi pentru mantuirea sufletului

Pacatele usoare sunt nimicite prin pocainta; pentru pacatele mai grele și pentru cele de moarte este nevoie de mai multă pocaintă și este mai bine să primești un canon de la preot, decât o pedeapsă grea de la Domnul.

Ingrăjeste-te de mantuire. Cercetează-te pe tine însuți în fiecare seara. Întoarce-te la Tatal Ceresc asemenea fiului risipitor. Petrece-ți toată ziua înaintea lui

HOLY ARCHANGELS MICHAEL AND GABRIEL, ROMANIAN ORTHODOX CHURCH SACRAMENTO

4633 Raley Blvd., Sacramento, CA 95838

20 august 2017, Duminica a 11-a după Rusalii (Pilda datornicului nemilostiv)

Așadar, concluzionează Evagrie, e cu neputință să cădem în ispita vreunui drac, dacă nu suntem răniți mai întâi de lăcomia pântecelui, de dorința bolnavă de îmbogățire și de slava oamenilor. În același duh filocalic, Sfântul Isaac Sirul susține (Cuvinte despre nevoiță, cv. 51, în Filocalia, vol. X) că diavolul nu poate să se apropie de om ori să-i aducă ispite, dacă Dumnezeu nu îngăduie, și dacă omul nu se lenevește, sau de nu-l dezleagă Dumnezeu spre gânduri murdare, prin părere de sine și prin mândrie; sau printr-un gând de îndoială și prin împrăștierea sufletească. Pe aceștia îi cere diavolul să-i ispitească. Totuși, pe cei simpli și fără experiență duhovnicească, Dumnezeu nu îngăduie diavolului să-i ispitească (ca și pe cei sfinți), căci El știe că aceștia nu sunt pregătiți și nu pot să înfrunte ispitele mari ale diavolului. Numai cei ce se roagă mai stăruitor și au ajuns la o anumită treaptă a urcușului duhovnicesc sunt tulburați de ispite sălbaticе, întrucât pot purta „războaie“ mai grele. Lipsa ispitelor, un motiv de neliniște De la Avva Ammona (sec. IV), ucenicul marelui Antonie și urmașul acestuia la conducerea duhovnicească a monahilor din centrul monahal Pispir, de pe malul stâng al Nilului, aflăm că „ispitele sunt îngăduite credincioșilor adevărați, pe când cei fără ispite sunt falși credincioși, care poartă îmbrăcămintea credinței, dar nu trăiesc cum cere credință“. Același părinte ascetic adaugă în Cuvinte filocalice: „Se spune despre copaci că, atunci când se clatină de vânturi, se adâncesc și se înalță mai mult. La fel se întâmplă și cu dreptii“, căci ispitele sunt îngăduite de Dumnezeu pentru antrenament, iar nu pentru prăbușire. Sfinții susțin cu fermitate că ispitele nu ne fac vulnerabili, ci ne arată cum suntem de fapt. Cine privește lucrurile superficial și nu are o orientare fermă în săvârșirea binelui, acela cade în păcat și se aruncă pe sine în pierzare, chiar și fără intervenția diavolului, spune Sfântul Ioan Gură de Aur în Omilia la Postul Mare. Ispitirea este absolut necesară, căci fără ea nu se poate

Dumnezeu, noteaza mustarile de constiinta si toate faptele care le-au provocat. Gandeste-te la faptele bune pe care ai fi putut sa le faci, dar nu le-ai facut. Cerceteaza-te daca n-ai ispitit pe altii la fapte pacatoase. Aminteste-ti tot, fara ascunzisuri, si noteaza.

Vrajmasul se straduieste sa ne stearga pacatele din amintire, sa le ascunda. Pacatul nepocait distrugе harul lui Dumnezeu si nu-l lasa pe om sa moara linistit si impacat. Asa cum ne spalam hainele cand s-au murdarit, asa si sufletul nostru, intinat de pacat, trebuie sa-l curatim prin pocainta. Trebuie sa credem cu tarie ca pacatele se iarta.

Spovedania deasa este foarte folositoare, dar nu este pe placul vrajmasului mantuirii noastre, care incearca cu toate puterile sa ne impiedice s-o facem: ne inspira frica inaintea spovedaniei, ne aduce in minte intrebarea „*de ce sa ma caiesc in fata preotului?*“, ne insuflă ganduri rele despre el, ridică impotriva noastră oameni necinstiti care ne impiedica, ne indeparteaza de spovedanie, ne fura mintea.

Prin pocainta ne izbavim de multe necazuri. Pocainta alunga demonul desfranarii, al mandriei, al maniei si al rautatii.

Aminteste-ti nu doar faptele pacatoase, ci si cuvintele: *nu cumva ai indemnătat pe cineva la pacat?* *Nu cumva ai ranit pe cineva cu cuvantul?* Uneori, prin cuvant poti chiar ucide sufleteste. Cerceteaza daca nu cumva ai trait pe seama altora fara a fi nevoie. Ia cele zece porunci si gandeste-te la pacatele ce corespund incalcarii fiecareia dintre ele: pe cele pe care le ai, noteaza-le, ca nu cumva sa le uiti, caci pentru pacatul uitat nu poti face pocainta. Cerceteaza-ti amanuntit viata de familie, ia seama mai ales la cele trupesti, la pacatele desfranarii;

HOLY ARCHANGELS MICHAEL AND GABRIEL, ROMANIAN ORTHODOX CHURCH SACRAMENTO

4633 Raley Blvd., Sacramento, CA 95838

20 august 2017, Duminica a 11-a după Rusalii (Pilda datornicului nemilostiv)

intra în împărăția cerurilor. Prin urmare, nu ispitele ar trebui să ne neliniștească, ci lipsa lor. Ispitele nu trebuie să ne tulbure sufletul, fiindcă ele, în sine, nu sunt considerate păcate. Dacă ispita ar fi un păcat, Mântuitorul nu S-ar fi lăsat ispitit. Din faptul că Însuși Domnul Hristos a fost ispitit, conchidem că nici un om nu poate fi scutit de ispite. Dumnezeu, arbitrul ispitelor Dumnezeu vrea ca omul să fie conștient că El lucrează în inima sa, de aceea îngăduie duhului rău să-l ispitească și să-l chinuie, ca să poată aprecia și prețui mândgăierea dulce a Sfântului Duh. Precum este focul pentru aur, aşa sunt ispitele pentru om. Ele întăresc, călesc, dau mai multă credință, smeresc și îndeamnă la rugăciune și sfătuire. Dumnezeu îngăduie să fim ispiți, ca să nu mai greşim, să nu ne înăltăm cu gândul, ci să ne cunoaștem neputința. Am greși dacă am crede că toate ispitele care ne asaltează prin simțuri sunt manevrele diavolului. Dezechilibrul creat prin păcatul originar la nivelul trupului, a ochilor și trufia vieții, despre care vorbește Sfântul Ioan Evanghelistul, dezechilibru completat și întreținut de obișnuințele rele care slăbesc și mai mult voința, este suficient spre a explica un mare număr de ispite și căderi în păcat. Sfântul Iacob, în epistola sa, ne spune: „Fiecare se ispitește de a sa poftă, fiind atras și amăgit, iar pofta, zămislindu-se, naște păcatul, și păcatul, săvârșindu-se, naște moartea“ (I, 4). Totuși Satana are o influență asupra sufletului nostru, însă nu e ușor de identificat care ispite vin direct de la diavol. Putem totuși susține cu certitudine că, atunci când o ispită apare brusc, violent, și persistă vreme îndelungată, diavolul are o contribuție importantă. Trebuie să subliniem însă că aceste influențe ale demonilor nu suprimă libertatea de decizie a sufletului, căci voința rămâne, tot timpul, liberă să le accepte sau să le respingă, oricât de puternică ar fi complicitatea Satanei în trezirea și alimentarea lor. De altfel, această influență este îngădăită, limitată de Dumnezeu, care nu-i permite diavolului să ne

acestea sunt mai greu de marturisit. Pocainta este lupta cu pacatul.

Pacatul își ia inceputul din gand. Taie gandul rau cu sabia rugaciunii, ca să nu savarsesti din nou pacatul deja marturisit. Suporta cu răbdare pedeapsa lui Dumnezeu: boala, nerecunostinta, batranetea. Teme-te de judecarea celorlalți: omul, după ce incepe să inteleaga ce este pacatul și să se pocaiasca, este ispitit să vada pacatele straine și să le uite pe ale sale. Invata să urasti pacatul, iar nu pe omul pacatos, caci și acela este fapta a lui Dumnezeu.

Aminteste-te că vremea pocaintei este doar în viața aceasta. Pe lumea cealaltă există doar judecata și osanda.

"Sometimes God allows for a relative or a fellow worker to cause us problems in order to exercise our patience and humbleness; however, instead of being grateful for the chance God gives us, we react and refuse to be cured. It is like refusing to pay the doctor who is giving us a shot when we are ill."

-Saint Paisios

Exista o legatura directa intre boala trupeasca si starea de pacatosenie a omului, fapt pe care il confirma multe locuri din Scriptura:

Iarta-ti-se pacatul tau, spune Domnul, vindecand pe cineva.

Mergi si sa nu mai pacatuiesci, ii spune altuia.

De aceea repet: Sfintii Parinti sfatuesc ca, in cazul oricarei boli, mai intai sa te spovedesti si sa te impartasesti. In vremea noastră poate fi considerata drept o deosebita bunavointa a lui Dumnezeu o

HOLY ARCHANGELS MICHAEL AND GABRIEL, ROMANIAN ORTHODOX CHURCH SACRAMENTO

4633 Raley Blvd., Sacramento, CA 95838

20 august 2017, Duminica a 11-a după Rusalii (Pilda datornicului nemilostiv)

ispitească peste puterile noastre, și Care ne dă și harul ca să-l biruim. În mare parte însă, spun Părinții, relele cugetări vin de la diavol, al cărui scop este să-l ducă pe om în păcat fie cu gândul, fie cu lucrul. Deci, Sfinții Părinți îl fac vinovat mai ales pe om pentru păcatul săvârșit. Cu toate acestea, nu-l absolvi pe diavol pentru faptul că ispiteză și îndeamnă la rău. Referitor la acestea, Sfântul Ioan Gură de Aur, a cărui operă a fost de nenumărate ori sursă de inspirație pentru Părinții filocalici, precizează: „Noi admitem că Satana ne ademenește la foarte multe păcate; însă la cele mai multe noi însine ne dedăm, prin trândăvia și lenevirea noastră. Nicăieri nu zice Sfânta Scriptură că, la fratricidul lui Cain, Satana ar fi fost în joc. Dar să presupunem că Satana a șoptit lui Cain gândul cel rău, totuși vinovăția păcatului rămâne asupra aceluia care a primit șoptirea, a urmat ei și i-a dat cel dintâi prilej de a se apropiă de sufletul său... Însă zicând eu acestea, nu voiesc să eliberez pe Satana de ocară, că el pândește pe fiili omenești, ci voiesc să zic numai că, dacă noi n-am păcatui cu propria noastră voință, nimeni n-ar putea să ne arunce în pierzare. Iar cel ce se lasă amăgit așa de lesne ca Eva sau precum Cain, acela de dinainte trebuie să fi fost ușuratic la minte și nu cu destulă pază asupra sa, căci Satana n-ar fi avut atâtă putere dacă sufletul ar fi fost privighetor și cu îngrijire de mântuirea sa“ (Omilia la Postul Mare).

Ispitele prin plăcere și ispitele prin durere Referindu-se la numărul și felul ispitelor, și scriitorul filocalic Evagrie Ponticul ne spune că dracii nu lasă nimic necercetat din cele ale noastre: nici sederea, nici culcarea, nici starea în picioare, nici cuvântul, nici mersul, nici privirea (Capete despre deosebirea patimilor și a gândurilor). Orice gest al nostru este iscudit și cercetat, în vederea despărțirii noastre de Dumnezeu. Sfântul Maxim Mărturisitorul ne învață că felul ispitelor e îndoit: unul e prin plăcere, altul prin durere. Primul e ales de

mutilare trimisa de El pentru a preintampina caderea în pacat, pentru a feri omul de posibilitatea de a face pacate. Este regretabil ca mulți nu inteleag acest lucru.

Este bine să inveti pocainta de la Maria Egipteanca. Ce a facut Maria cand puterea lui Dumnezeu nu i-a permis să intre în biserică? A parasit viata pacatoasa și tot ce o ademenea la pacat: averea, obiceiurile, casa – și a plecat spre a se insingura în pustie. 17 ani a fost asaltata cu putere de ispite în gând, iar ea a luptat și a urmat calea pocaintei pana la sfarsit.

Noi insă nu acordăm importanță gandurilor noastre. Dar se stie că și copiii pana la sapte ani pot ajunge în iad, și mulți de asemenea se gasesc în iad din cauza gandurilor și a cuvintelor intinate. Caci poate surveni moartea subit și pacatosul nu are posibilitatea de a se pocai. Omul poate pierde fericirea vesnică și din cauza pacatelor mai mici. Cei care-L hulesc pe Dumnezeu se lipsesc de Impartasanie.

In fiecare zi ne spalam fața, dar nu trebuie să uitam să spalam și sufletul cu lacrimi de caintă. Nu te speria de situațiile neplacute, cand lumea te va arata cu degetul pentru că refuzi placerile pacatoase, cand te disprețuiește și te uraste din acest motiv. Tu fii hotarat din toate puterile să placi numai lui Dumnezeu.

Pacatul intuneca mintea; pocainta o luminează.

Pocaieste-te, inlocuieste gandurile cotidiene cu ganduri duhovnicești. Doar celor care se cainesc le ajuta rugaciunile sfintilor mijlocitori.

Deseori ne crutam pe noi insine, nefacând deosebire între pacat și neputință. Lenea și iubirea de sine pot fi greu deosebite de neputință. De pilda, miercurea și vinerea sunt zile de post și adevaratul creștin trebuie să le respecte. Deseori dezlegam mancatul devreme, chiar dacă nu este necesar, indeosebi de sărbatori.

HOLY ARCHANGELS MICHAEL AND GABRIEL, ROMANIAN ORTHODOX CHURCH SACRAMENTO

4633 Raley Blvd., Sacramento, CA 95838

20 august 2017, Duminica a 11-a după Rusalii (Pilda datornicului nemilostiv)

bunăvoie, al doilea fără voie. Cel dintâi e născătorul păcatului și trebuie să ne ferim de el, cum ne învață și Mântuitorul, când zice: „și nu ne duce pe noi în ispă“, care ar putea însemna și „fă ca să nu fim ispiți peste puterile noastre“. Ispita prin plăcere e pedeapsa păcatului, chinuind prin dureri și necazuri dispoziția iubitoare de păcat. Amândouă aceste ispite, și cea cu voie și cea fără voie, le uneltește diavolul: pe cea dintâi ațâtând sufletul prin plăcerile trupului, iar pe cea de a doua o dorește diavolul, voind să strice firea prin durere, silind sufletul doborât de dureri să pună în mișcare gândurile de ocără împotriva Făcătorului. Dar noi, spune același Maxim Mărturisitorul, trebuie să ne rugăm de bunăvoie să nu ne vină ispita, ca să nu ne despărțim de dragostea lui Dumnezeu, și pe ispita fără de voie să o răbdăm bărbătește, ca să arătăm că punem mai presus de toate pe Făcătorul nostru (Tâlcuire la Tatăl nostru, în Filocalia, vol. II). Sfinții Varsanufie și Ioan care, după cum se știe, s-au închis într-o încăpere și nu comunicau cu ceilalți din afară decât numai prin scrisori, arată că sunt ispite de la noi, de care trebuie să ne ferim și sunt ispite cu îngăduință lui Dumnezeu, care sunt spre folosul sufletului. Sfântul Maxim menționează, la rândul lui, că ispitele sunt de mai multe feluri: dinainte, dinapoi, de la stânga, și de la dreapta. Dinainte, când ne tentează dracii prin înfățișările materiei, dinapoi, când ne stârnesc amintirea păcatului prin gândurile ce le-am avut mai demult; de la stânga, când tulbură sufletul prin patimile trupești și neînfrânate; și de la dreapta, când năvălesc asupra sufletului prin mândrie și slavă deșartă (Întrebări, nedumeriri și răspunsuri, răspunsul 21, în Filocalia, vol. II).

Arcuri și săgeți pentru inima omului

Uneori, diavolii vor să-i facă pe oameni să credă că ispitele nu există și că nu mai pot fi actuale. Pe cei care trăiesc solitari, dedicându-se ascezei, îi ispitesc demonii prin ei însiși. Iar când se află

Sa cautam sa dobandim o purtare inteleapta. Sa presupunem ca un om are carti duhovnicești, ceea ce este un lucru bun, dar ce folos, daca el insusi nu le citeste si nici altora nu le da?

Sa luam seama si la *bucuria rautacioasa*: cand spunem cuiva un adevar, simtind in sufletul nostru o placere in a-l invinui, acest fel de a proceda face suparare aceluia. De asemenea, *cearta*: denota *lipsa smereniei*; persoanele implicate in cearta gresesc, indiferent care dintre ele are dreptate.

Defaimarea are loc si atunci cand dam porecle sau altfel de nume nepotrivite celorlalți: *acesta este hot, acela barfitor*, desi aceia nu sunt vinovati de asemenea fapte.

Pacatul geloziei exista si sub forma *geloziei duhovnicești fata de preot*. Fiecare om se nevoieste si slujeste dupa putere, iar preotul este multumit de fiecare in mod diferit si il abordeaza pe fiecare dupa nevoile sale, dar intre oameni apare invidia: *de ce aceluia i-a daruit, iar mie nu?*

Cel manios sau iritat chiar si cand tace transmite starile sale altora; de aceea, in astfel de momente el trebuie sa se lupte cu aceste pacate prin rugaciune si pocainta.

Minciuna este pacat chiar si atunci cand nu e pe deplin minciuna, ci semi-adevar, pentru ca acesta din urma este *pacatul vicleniei*.

Vorbire desarta sunt si glumele, care deseori se transforma in *indrazneala, jignire, mahnidu-l pe cel vizat de ele sau chiar ducandu-l la deznaidejde*.

Pacatul neascultarii consta in a nu asculta de parintii duhovnicești, etc, incalcand tot felul de reguli.

Pacatul juramantului, necinstirea lui Dumnezeu, nerespectarea sarbatorilor sunt pacate pe care de multe ori nu le marturisim la spovedanie, la fel ca si *pacatul indulcirii in post* (a se desfata cu o bomboana).

HOLY ARCHANGELS MICHAEL AND GABRIEL, ROMANIAN ORTHODOX CHURCH SACRAMENTO

4633 Raley Blvd., Sacramento, CA 95838

20 august 2017, Duminica a 11-a după Rusalii (Pilda datornicului nemilostiv)

în comuniune cu semenii, diavolul îi ispitește prin semenii, aceștia adeseori făcându-se unelte ale lui. Diavolul mai este ajutat și de afectele și simțurile noastre, dacă ele nu sunt înduhovnicești. După cum observăm, dracii ne atacă atât în mod direct, cât și folosindu-se de unii oameni și de lumea aceasta cu lucrurile ei, căutând astfel să ne sustragă de la pregătirea noastră pentru viață veșnică. Cuviosul Isaia Pustnicul nu ezită nici el să vorbească despre ispите din partea dracilor, arătând că ei pregătesc arcuri și săgeți, rănind inima omului.

Un demon săgetează ochiul ațâțându-l spre poftă, altul săgetează auzul spre a asculta cu placere cele ce nu trebuie; altul, limba aceluia spre vorbirea împotriva altora și spre ascuțirea mâniei; altul mișcă pântecele spre lăcomie; altul mișcă mâinile spre moleșală; altul îndeamnă picioarele spre a alerga la păcat; altul ațâță trupul spre desfrânare, adulter și lene; altul îl atrage spre ceartă și pizmă și ciudă; altul îl împinge spre ură și spre ascuțirea răului; altul îl sfătuiește spre mese bogate și griji lumești (Isaia Pustnicul, 29 de cuvinte, în Filocalia, vol. XII). Avem, de asemenea, o altă descriere a ispitelor diavolești la Sfântul Ioan Scărarul, care arată că, în toate lucrările noastre, dracii ne sapă trei gropi. Întâi luptă ca să ne împiedice să nu facem binele. Dacă nu ne-au înfrânt acum, luptă mai departe împiedicându-ne ca să nu săvârșim binele pentru Dumnezeu. Dacă nu ating ei nici această țintă, ne fericesc că viețuim în toate după Dumnezeu. Sfântul Ioan ne oferă și soluții la acestea.

Celei dintâi îi opune sârguința și gândul la moarte, celei de-a doua, - supunerea și ocara, iar celei de-a treia îi opune defăimarea neîncetată de sine (Ioan Scărarul, Scara în Filocalia, vol. IX). De multe ori, diavolul, ne spune Petru Damaschinul, are obiceiul să atace sufletul cu ceea ce se potrivește stării „victimei”, fie cu bucurie și cu părere bună despre sine, fie cu

Suntem vinovati de *pacatul zgarceniei* și atunci cand dam, iar apoi ne pare rau ca am dat.

Dovedim credinta slabă și atunci cand, primind un sfat duhovnicesc, urmam cugetului nostru lumesc. *Pacatele limbii* adeseori anuleaza faptele noastre bune. Acestea sunt: *vorbirea intinata (injuraturile si alte cuvinte urate), ironizarea, lingusirea, lauda de sine, barfa (a imprastia zvonuri, vesti despre altii), discutiile inutile, uneori imorale.*

Pacatele savarsite prin organele simțurilor duc adesea la ganduri pacatoase, de care este greu sa te debarasezi, de aceea și ele trebuie marturisite.

Cugetarea la cele bune ajuta la evitarea pacatelor. Viata duhovniceasca corecta reprezinta scutul sigur impotriva vrajmasilor vazuti și nevazuti, a uraciunilor și a bolilor duhovnicesti. Uraciunea duhovniceasca se intalneste frecvent in zilele noastre: este atunci cand omul traieste conducandu-se dupa propria parere, indreptatindu-se pe sine in toate faradelegile, invinuind mereu pe altii etc. Un astfel de om incalca voia lui Dumnezeu și aduna in suflet tot felul de pacate, indreptandu-se spre iad.

Si femeile trebuie sa ia seama la o serie de pacate care pot deveni un obstacol in calea mantuirii: *pacatele limbii (barfele, minciuna, amagirea, clevetirea), impodobirea, care provoaca tentatia ce atrage la pacat, nerusinarea, discutiile despre pacatele trupesti, ispitirea altora, intinarea casatoriei* etc.

Femeile mironosite purtau in sine Mirul lui Dumnezeu si-l daruiau altora, educau copiii si tineretul. Acum invatatorul copiilor este televizorul .

Multe femei, desi au fantana aproape, beau apa din balti murdare: traiesc pe pamantul sfant dar privesc „peste hotare”. Eva tot cu *curiozitatea* a gresit si a

HOLY ARCHANGELS MICHAEL AND GABRIEL, ROMANIAN ORTHODOX CHURCH SACRAMENTO

4633 Raley Blvd., Sacramento, CA 95838

20 august 2017, Duminica a 11-a după Rusalii (Pilda datornicului nemilostiv)

întristare și deznădejde, fie cu oboseală covârșitoare, fie cu incapacitate de a lucra ceva, fie cu lucruri și cugetări nepotrivite și fără de folos, fie cu deprimare și ură nesocotită față de toate cele ce sunt (Învățături duhovnicești, în Filocalia, vol. V). „Înhățat ca o vrăbiuță“ Părinții duhovnicești îndeamnă să nu ne încredem niciodată în odihnă, atâtă vreme cât ne aflăm în această lume. Nici să ne încredem în noi însine atunci când observăm că ne-am liniștit pentru o vreme de războiul patimilor, pentru că vrăjmașii sufletului se ascund o vreme cu viclenie, până când îl văd pe om că îi crede că au încetat războiul și slăbește supravegherea interioară. Atunci, spune avva Amona, „deodată năvălesc asupra ticălosului suflet, îl înhață ca pe o vrăbiuță și, după ce pun stăpânire pe el, îl înjosesc fără milă cu orice fel de păcat. Îl înjosesc cu păcate mai rele ca cele ce le-a făcut mai înainte și pentru care a cerut iertare“ (Cuvinte filocalice).

De ce permite Dumnezeu să fim ispitiți?

Extrem de importantă este și relatarea Sfântului Maxim Mărturisitorul, care ne descoperă pricinile pentru care Dumnezeu îngăduie să fim ispitiți de draci. Acestea sunt în număr de cinci:

1. Mai întâi, pentru ca, războiți fiind, și războindu-ne în apărare, să dobândim puterea de a deosebi virtutea și păcatul;
2. Apoi, dobândind prin luptă și durere virtutea, să o avem sigură și nestămată;
3. A treia, ca înaintând în virtute, să nu ne îngâmfăm, ci să ne învățăm a ne smeri;
4. Pentru ca, după ce am fost ispitiți de păcat, să-l urâm cu ură desăvârșită;
5. Iar a cincea, care-i mai presus de toate, ca, devenind nepătimăși, să nu uităm slăbiciunea noastră, nici puterea Celui ce ne-a ajutat. (Sf. Maxim Mărturisitorul, Capete despre dragoste, sută a doua, cap. 67, în Filocalia, p. 80).

atraș blestemul asupra omenirii, dar Fecioara Maria a mantuit lumea cu curatia, smerenia, blandetea.

Toata știința pamanteasca este nimic în comparație cu cunoasterea Adevarului.

Știința cea sfanta pentru femei este: cum să placi lui Dumnezeu și sotului, cum să educi copiii, cum să citesti Sfanta Scriptură, ce fel de medicamente să intrebuitezi pentru vindecarea sufletului. *Cauta Imperatia lui Dumnezeu și se vor adauga tie și celelalte: cunostințele, profesia, bunastarea necesara.* Vezi cu cată intelpciune a alcătuit Dumnezeu lumea și încrude-te în Domnul.

Foarte raspandit este și *pacatul ignorantei duhovnicești*: nu stim cum să ne purtăm în biserică, cum să ne caim, cum să ne rugăm și altele. Mai demult aceste lucruri le stiau chiar și elevii scolilor bisericești de parohie, dar acum nu le mai stiu nici oamenii cu studii superioare. Trebuie să aflăm, să ne caim că nu stiam și să ne rugăm că Domnul să ne ajute să aflăm. Mergi la biserică, citește, întreabă și vei invata toate.

Nepasarea duhovnicească este foarte periculoasa în zilele noastre, de vreme ce poti ajunge foarte usor la vrajitori, sectanti, astrologi și la alte slugi ale diavolului.

Unele spectacole, emisiuni de divertisment televizate și multe dintre filme pervertesc sufletele, periclitând mai ales curatia sufleteasca a copiilor și a tinerilor. Prin intermediul lor, trei plăceri se incubează în subconștiul omului: *lacomia pantecelui, desfranarea și rautatea sau agresivitatea*. De asemenea se seamănă în suflet zgarcenia și iubirea de arginti, care l-au pierdut pe Iuda. Unii încă nu se consideră zgarciti, ci dimpotriva, cred că este corect să nu dea milostenie celor saraci și amariți.

In Evanghelie se vorbeste despre leprosi. Ei sufereau de o boala molipsitoare ingrozitoare, care provoca

HOLY ARCHANGELS MICHAEL AND GABRIEL, ROMANIAN ORTHODOX CHURCH SACRAMENTO

4633 Raley Blvd., Sacramento, CA 95838

20 august 2017, Duminica a 11-a după Rusalii (Pilda datornicului nemilostiv)

Asediul ispitelor

După mărturia Sfântului Meletie Mărturisitorul (sec. IV), creștinul este ispitit de diavolul din opt părți, și anume: *De sus*, când ne silim la nevoițe și virtuți peste puterile noastre. Adică post până la epuizare, osteneală exagerată a trupului, priveghere de toată noaptea și alte fapte bune la care abia ajung cei desăvârșiți.

De jos suntem ispiți de diavoli prin moleșeală și lenevire la lucrarea faptelor bune, slăbindu-ne astfel voința, rațiunea, mustrarea conștiinței, bărbăția și stăruința în lupta cea duhovnicească. *Din stânga* ne ispitesc diavolii prin patimi trupești de tot felul, prin beție, lăcomie, zgârcenie, mânie, ură, răzbunare și tot felul de răutăți trupești și sufletești. Se numesc așa, pentru că vin direct de la diavolul și fiecare își dă ușor seama de cursele celui viclean.

Din partea dreaptă ne ispitesc diavolii prin patimi sufletești și raționale subțiri, greu de sesizat și foarte greu de cunoscut și biruit, cum sunt: mândria, părerea de sine, slava deșartă, osândirea altora, răzvrătirea minții, neascultarea, egoismul, ereziile, sectarismul, încrederea prea mare în mila lui Dumnezeu, cugetarea înaltă, hula, îndoiala, necredința, visurile, vedeniile, vrăjitoria etc. Aceste patimi, având la temelie mândria din care a căzut Lucifer în adânc, sunt foarte anevoios de recunoscut și tămăduit.

Din față ne ispitesc și ne tulbură diavolii cu nălucirea celor viitoare, adică ne aruncă în griji, în bănuieri asupra altora și în osteneli trupești peste puteri pentru ziua de mâine, ca și cum Dumnezeu nu ne-ar mai purta de grija. Cei ispiți de aceste gânduri adună isteric averi pentru bătrânețe, se ostenesc numai pentru viață aceasta, se tem că nu vor mai avea ce mâncă și ce bea, își avortează copiii, speriați de gândul că nu vor avea cu ce-i hrăni, se ceartă pentru averi, sunt foarte zgârciți și iubitori de bani, nu fac milostenie și sunt egoiști.

celorlalți repulsi. Bolnavii se strangeau și locuiau împreună în locuri izolate, departe de comunitate, iar rudele, compatimindu-i, le aduceau mancare pe care o lasau la o oarecare distanță de ei și plecau. Zece astfel de leproși a întalnit și a vindecat Domnul. Unul dintre ei s-a întors și I-a multumit.

Oare nu suntem noi toti contaminati astazi de lepra pacatului? Domnul ne spune și noua, ca și acelor leproși, să mergem să ne aratam preotilor și să aducem jertfa de curatire, adică să ne pocaim de pacate.

Domnul a dat numai preotului ortodox o putere deosebită: *iertarea pacatelor pe pamant, prin care acestea sunt iertate și în cer*. Prin preot se face vindecarea leprei duhovnicesti.

Spovedește pacatele tale și străduiește-te să te îndrepti, prin pocaintă și fapte bune. Multumeste-I lui Dumnezeu că primește întoarcerea ta, nu amana pocainta dacă ai pacatuit.

Sfântul Ioan de Kronstadt sfătuiește să ne pocaim imediat ce am pacatuit și să cerem iertare pana cand vom simți cum harul curățește inima noastră și o usurează cu adierea pocaintei. Pacatele mici sunt periculoase, intrucât se transformă în deprinderi și ne duc pana la savarsirea pacatelor de moarte, care ne despărțește de Dumnezeu.

Asa este, de exemplu, *vorbirea desarta*.

HOLY ARCHANGELS MICHAEL AND GABRIEL, ROMANIAN ORTHODOX CHURCH SACRAMENTO

4633 Raley Blvd., Sacramento, CA 95838

20 august 2017, Duminica a 11-a după Rusalii (Pilda datornicului nemilostiv)

Din spate sunt ispите care constau în amintirea păcatelor și patimilor care ne-au stăpânit în tinerețe, îndemnând la recidivă. Diavolii reamintesc de persoanele cu care am păcatuit, de locul în care am greșit, de pricinile păcatelor care ne-au stăpânit. Ne aduc aminte de cei cu care am fost certați, de cuvintele cu care ne-au supărat, ca să începem din nou a-i urfi; ne aduc aminte de păcatele trupești pe care le-am făcut, de chipurile care ne-au smintit, de beții și alte răutăți din trecut.

Din lăuntru, adică din inimă, ne ispitesc vrăjmașii cei nevăzuți cu toate patimile care stăpânesc inima, precum: mânia, răutatea, pofta, răzbunarea, împietrirea, zavistia, mândria și celelalte, cum spune Domnul: „Iar ce iese din gură, vine din inimă, și acestea spurcă pe om. Căci din inimă ies gândurile cele rele, uciderile, desfrânrile, mărturiile mincinoase, hulele...“ (Matei 15, 18-19). De aceea și proorocul David se ruga, zicând: „Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și Duh drept înnocioște întru cele dinăuntru ale mele“ (Psalm 50, 11).

Din afară sunt ispите ce vin prin cele cinci simturi, care sunt ferestrele sufletului. Mai ales prin vedere, prin auzire și prin vorbire. Despre ispите ce intră în inimă, proorocul Isaia spune: „Doamne, a intrat moartea prin ferestrele noastre“. Despre ochi, zice Mântuitorul: „Cela ce caută spre femeie spre a o pofti pe ea, iată, a preacurvit cu dânsa întru inima sa“ (Matei 5, 28). Iar despre vorbire, Apostolul Iacob susține categoric: „De nu greșește cineva în cuvânt, acesta este bărbat desăvârșit, puternic a-și înfrâna și tot trupul“ (Iacob 3, 2)

Sa luam un exemplu: două femei mergeau la un staret. Una, având pacate mari, se necajea și plangea. Cealaltă însă, care nu avea pacate mari, era vesela. Cand au ajuns, staretul a poruncit unei să adune pietre mari și să le aduca la el, iar celelalte să stranga pietre mici, cate poate, și de asemenea să île aduca. Dupa ce au împlinit porunca, staretul a cerut fiecarei să duca înapoi pietrele și să le pună exact în acele locuri de unde le-au luat. Prima a împlinit usor porunca, dar a doua a început să planga: nu-si amintea de unde a strans pietrele ei mici. Tot asa este și cu pacatele: cu cat pacatul este mai mic, cu atât îl uitam mai repede. Însă vrajmasul mantuirii le strange pe toate și ni le va aminti la vami. De aceea, nimiceste pacatul prin pocaintă cat timp este mic. Pentru fiecare vorba desarta trebuie să te caiesti îndată. Cercetarea de sine trebuie facuta zilnic. Pacatele mici se iarta în fiecare zi prin pocaintă facuta la rugaciunea de seara sau îndată ce ai gresit. Pacatele mari se iarta la spovedanie. Omul îndepărat de credinta nu-si vede propriile pacate, dar cand se întoarce la Dumnezeu și harul ii patrunde în inima, atunci și pacatele mici ies la iveala, asa cum firele de praf se vad în lumina razelor de soare.

INLOCUIREA DEPRINDERILOR RELE CU CELE BUNE

Inainte scoateai la iveala greselile apropiatilor, ii mustrai pentru pacate, ii acuzai.

Acum taci mai des, sfatuieste doar cand esti intrebat, gandeste-te la mantuirea sufletului, citeste din Sfanta Scriptura, roaga-te, frecventeaza biserică.

Inainte plecai de acasă și te intorceai fără să te rogi. Acum fa acestea cu rugaciune.

*Inainte porunceai altora: adu, da, mergi...
Acum straduieste-te să slujesti tu insuti celorlalți.*

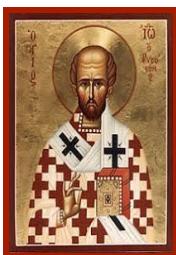
HOLY ARCHANGELS MICHAEL AND GABRIEL, ROMANIAN ORTHODOX CHURCH SACRAMENTO

4633 Raley Blvd., Sacramento, CA 95838

20 august 2017, Duminica a 11-a dupa Rusalii (Pilda datornicului nemilostiv)

TEACHINGS FROM THE HOLY FATHERS

God loves us more than a father, mother, friend, or any else could love, and even more than we are able to love ourselves.

(St. John Chrysostom)

A certain monk told me that when he was very sick, his mother said to his father, "How our little boy is suffering. I would gladly give myself to be cut up into pieces if that would ease his suffering." Such is the love of God for people. He pitied people so much that he wanted to suffer for them, like their own mother, and even more. But no one can understand this great love without the grace of the Holy Spirit.

(St. Silouan the Athonite, Writings, IX.10)

The Lord loves all people, but He loves those who seek Him even more.

To his chosen ones the Lord gives such great grace that for love they forsake the whole earth, the whole world, and their souls burn with desire

Inainte amanai faptele credintei „pe mai tarziu”:
ma voi ruga mai tarziu, voi merge la biserică mai tarziu, voi ajuta mai tarziu...

Acum straduieste-te sa faci totul in prezent: „acum”.

Inainte erai indiferent fata de faptele credintei.
Acum acestea sa fie preocuparea ta de capatái.

Inainte vorbeai la masa.

Acum straduieste-te sa mananci in tacere, rugandu-te.

Inainte incalcai postul, te imbracai necuviincios.
Acum evita aceste lucruri.

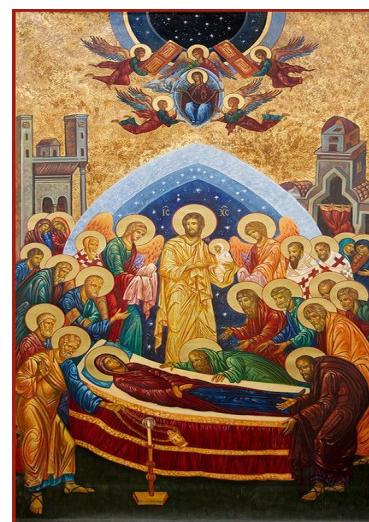
Inainte iti veneau in minte ganduri desarte, pacatoase, si tu te desfatai cu ele.
Acum alunga-le cu rugaciunea.

(Pr. Valentin Mordasov, duhovnicul de la Pskov: *Invataturi si intamplari minunate*, Editura Sophia, 2011)-cuvantul-ortodox

The Dormition of our Most Holy Lady Theotokos and Ever-Virgin Mary:

After the Ascension of the Lord, the Mother of God remained in the care of the Apostle John the Theologian, and during his journeys She lived at the home of his

parents, near the Mount of Olives. She was a source of consolation and edification both for the Apostles and for all the believers.

The reverence of the Apostles for the Most Holy Virgin was extraordinary. After the receiving of the Holy Spirit on the day of Pentecost, the Apostles remained at Jerusalem for about ten years attending to the

HOLY ARCHANGELS MICHAEL AND GABRIEL, ROMANIAN ORTHODOX CHURCH SACRAMENTO

4633 Raley Blvd., Sacramento, CA 95838

20 august 2017, Duminica a 11-a dupa Rusalii (Pilda datornicului nemilostiv)

that all people might be saved and see the glory of the Lord.

(St. Silouan the Athonite, Writings, IX.8)

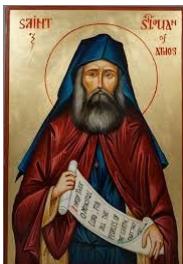
Many rich and powerful men would pay dearly to see the Lord or His Most Pure Mother, but God does not appear in riches, but in the humble heart... Every one of the poorest men can be humble and come to know God. It need neither money nor reputation to come to know

God, but only humility.

(St. Silouan the Athonite, Writings, I.11,21)

The Lord wants us to love one another. Here is freedom: in love for God and neighbor. In this freedom, there is equality. In earthly orders, there may not be equality, but this is not important for the soul. Not everyone can be a king, not everyone a patriarch or a boss. But in any position it is possible to love God and to please Him, and only this is important. And whoever loves God more on earth will be in greater glory in His Kingdom.

(St. Silouan the Athonite, Writings, VI.23)

No matter how much we may study, it is not possible to come to know God unless we live according to His commandments, for God is not known by science, but by the Holy Spirit.

Many philosophers and learned men came to the belief that God exists, but they did not know God.

It is one thing to believe that God exists and another to know Him. If someone has come to

salvation of the Jews, and wanting moreover to see the Mother of God and hear Her holy discourse. Many of the newly-enlightened in the Faith even came from faraway lands to Jerusalem, to see and to hear the All-Pure Mother of God.

During the persecution initiated by King Herod against the young Church of Christ (Acts 12:1-3), the Most Holy Virgin and the Apostle John the Theologian withdrew to Ephesus in the year 43. The preaching of the Gospel there had fallen by lot to the Apostle John the Theologian. The Mother of God was on Cyprus with Saint Lazarus the Four-Days-Dead, where he was bishop. She was also on Holy Mount Athos. Saint Stephen of the Holy Mountain says that the Mother of God prophetically spoke of it: "Let this place be my lot, given to me by my Son and my God. I will be the Patroness of this place and intercede with God for it."

According to Tradition, based on the words of the Hieromartyrs Dionysius the Areopagite (October 3), Ignatius the God-Bearer (December 20), Saint Ambrose of Milan (December 7) had occasion to write in his work "On Virgins" concerning the Mother of God: "She was a Virgin not only in body, but also in soul, humble of heart, circumspect in word, wise in mind, not overly given to speaking, a lover of reading and of work, and prudent in speech. Her rule of life was to offend no one, to intend good for everyone, to respect the aged, not envy others, avoid bragging, be healthy of mind, and to love virtue." When did She ever hurl the least insult in the face of Her parents? When was She at discord with Her kin? When did She ever puff up with pride before a modest person, or laugh at the weak, or shun the destitute? With Her there was nothing of glaring eyes, nothing of unseemly words, nor of improper conduct. She was modest in the movement of Her body, Her step was quiet, and Her voice straightforward; so that Her face was an expression of soul. She was the personification of purity.

All Her days She was concerned with fasting: She slept only when necessary, and even then, when Her body was at rest, She was still alert in spirit, repeating in Her dreams what She had read, or the implementation of proposed intentions, or those planned yet anew. She was out of Her house only for church, and then only in the company of relatives. Otherwise, She seldom appeared outside Her house in the company of others, and She was Her own best

HOLY ARCHANGELS MICHAEL AND GABRIEL, ROMANIAN ORTHODOX CHURCH SACRAMENTO

4633 Raley Blvd., Sacramento, CA 95838

20 august 2017, Duminica a 11-a dupa Rusalii (Pilda datornicului nemilostiv)

know God by the Holy Spirit, his soul will burn with love for God day and night, and his soul cannot be bound to any earthly thing.

(St. Silouan the Athonite, Writings, VIII.3)

Pride does not allow the soul to set out on the path of faith. Here is my advice to the unbeliever: let him say,

"Lord, if you exist, then illumine me, and I will serve you with all my heart and soul." And for this humble thought and readiness to serve God, the Lord will immediately illumine him... And then your soul will sense the Lord; she will sense that the Lord has forgiven her, and loves her, and you will know this from experience, and the grace of the Holy Spirit will be a witness in your soul of your salvation, and you will want to cry out to the whole world: "The Lord loves us so much!"

(St. Silouan the Athonite, Writings, III.6)

Food is not evil, but gluttony is. Childbearing is not evil, but fornication is. Money is not evil, but avarice is. Glory is not evil, but vainglory is. Indeed, there is no evil in existing things, but only in their misuse.(St. Maximus the Confessor, Chapters on Love, 3.4)

overseer. Others could protect Her only in body, but She Herself guarded Her character."

The circumstances of the Dormition of the Mother of God were known in the Orthodox Church from apostolic times. Already in the first century, the Hieromartyr Dionysius the Areopagite wrote about Her "Falling-Asleep." In the second century, the account of the bodily ascent of the Most Holy Virgin Mary to Heaven is found in the works of Meliton, Bishop of Sardis. In the fourth century, Saint Epiphanius of Cyprus refers to the tradition about the "Falling Asleep" of the Mother of God. In the fifth century, Saint Juvenal, Patriarch of Jerusalem, told the holy Byzantine Empress Pulcheria: "Although there is no account of the circumstances of Her death in Holy Scripture, we know about them from the most ancient and credible Tradition." This tradition was gathered and expounded in the Church History of Nicephorus Callistus during the fourteenth century.

At the time of Her blessed Falling Asleep, the Most Holy Virgin Mary was again at Jerusalem. Her fame as the Mother of God had already spread throughout the land and had aroused many of the envious and the spiteful against Her. They wanted to make attempts on Her life; but God preserved Her from enemies.

Day and night She spent her time in prayer. The Most Holy Theotokos went often to the Holy Sepulchre of the Lord, and here She offered up fervent prayer. More than once, enemies of the Savior sought to hinder Her from visiting her holy place, and they asked the High Priest for a guard to watch over the Grave of the Lord. The Holy Virgin continued to pray right in front of them, yet unseen by anyone.

In one such visit to Golgotha, the Archangel Gabriel appeared to Her and announced Her approaching departure from this life to eternal life. In pledge of this, the Archangel gave Her a palm branch. With these heavenly tidings the Mother of God returned to Bethlehem with the three girls attending Her (Sepphora, Abigail, and Jael). She summoned Righteous Joseph of Arimathea and other disciples of the Lord, and told them of Her impending Repose.

The Most Holy Virgin prayed also that the Lord would have the Apostle John come to Her. The Holy Spirit transported

HOLY ARCHANGELS MICHAEL AND GABRIEL, ROMANIAN ORTHODOX CHURCH SACRAMENTO

4633 Raley Blvd., Sacramento, CA 95838

20 august 2017, Duminica a 11-a dupa Rusalii (Pilda datornicului nemilostiv)

him from Ephesus, setting him in that very place where the Mother of God lay. After the prayer, the Most Holy Virgin offered incense, and John heard a voice from Heaven, closing Her prayer with the word “Amen.” The Mother of God took it that the voice meant the speedy arrival of the Apostles and the Disciples and the holy Bodiless Powers.

The faithful, whose number by then was impossible to count, gathered together, says Saint John of Damascus, like clouds and eagles, to listen to the Mother of God. Seeing one another, the Disciples rejoiced, but in their confusion they asked each other why the Lord had gathered them together in one place. Saint John the Theologian, greeting them with tears of joy, said that the time of the Virgin’s repose was at hand.

Going in to the Mother of God, they beheld Her lying upon the bed, and filled with spiritual joy. The Disciples greeted Her, and then they told her how they had been carried miraculously from their places of preaching. The Most Holy Virgin Mary glorified God, because He had heard Her prayer and fulfilled Her heart’s desire, and She began speaking about Her imminent end.

During this conversation the Apostle Paul also appeared in a miraculous manner together with his disciples Dionysius the Areopagite, Saint Hierotheus, Saint Timothy and others of the Seventy Apostles. The Holy Spirit had gathered them all together so that they might be granted the blessing of the All-Pure Virgin Mary, and more fittingly to see to the burial of the Mother of the Lord. She called each of them to Herself by name, She blessed them and extolled them for their faith and the hardships they endured in preaching the Gospel of Christ. To each She wished eternal bliss, and prayed with them for the peace and welfare of the whole world.

Then came the third hour (9 A.M.), when the Dormition of the Mother of God was to occur. A number of candles were burning. The holy Disciples surrounded her beautifully adorned bed, offering praise to God. She prayed in anticipation of Her demise and of the arrival of Her longed-for Son and Lord. Suddenly, the inexpressible Light of Divine Glory shone forth, before which the blazing candles paled in comparison. All who saw it took fright. Descending from Heaven was Christ, the King of Glory, surrounded by hosts of Angels and Archangels and other

HOLY ARCHANGELS MICHAEL AND GABRIEL, ROMANIAN ORTHODOX CHURCH SACRAMENTO

4633 Raley Blvd., Sacramento, CA 95838

20 august 2017, Duminica a 11-a dupa Rusalii (Pilda datornicului nemilostiv)

Heavenly Powers, together with the souls of the Forefathers and the Prophets, who had prophesied in ages past concerning the Most Holy Virgin Mary.

Seeing Her Son, the Mother of God exclaimed: "My soul doth magnify the Lord, and my spirit hath rejoiced in God My Savior, for He hath regarded the low estate of His Handmaiden" (Luke 1:46-48) and, rising from Her bed to meet the Lord, She bowed down to Him, and the Lord bid Her enter into Life Eternal. Without any bodily suffering, as though in a happy sleep, the Most Holy Virgin Mary gave Her soul into the hands of Her Son and God.

Then began a joyous angelic song. Accompanying the pure soul of the God-betrothed and with reverent awe for the Queen of Heaven, the angels exclaimed: "Hail, Full of Grace, the Lord is with Thee, blessed art Thou among women! For lo, the Queen, God's Maiden comes, lift up the gates, and with the Ever-Existing One, take up the Mother of Light; for through Her salvation has come to all the human race. It is impossible to gaze upon Her, and it is impossible to render Her due honor" (Stikherion on "Lord, I Have Cried"). The Heavenly gates were raised, and meeting the soul of the Most Holy Mother of God, the Cherubim and the Seraphim glorified Her with joy. The face of the Mother of God was radiant with the glory of Divine virginity, and from Her body there came a sweet fragrance.

Miraculous was the life of the All-Pure Virgin, and wondrous was Her Repose, as Holy Church sings: "In Thee, O Queen, the God of all hath given thee as thy portion the things that are above nature. Just as in the Birth-Giving He did preserve Thine virginity, so also in the grave He did preserve Thy body from decay" (Canon 1, Ode 6, Troparion 1).

Kissing the all-pure body with reverence and in awe, the Disciples in turn were blessed by it and filled with grace and spiritual joy. Through the great glorification of the Most Holy Theotokos, the almighty power of God healed the sick, who with faith and love touched the holy bed.

Bewailing their separation from the Mother of God, the Apostles prepared to bury Her all-pure body. The holy Apostles Peter, Paul, James and others of the Twelve Apostles carried the funeral bier upon their shoulders, and upon it lay the body of the Ever-Virgin Mary. Saint John the Theologian went at the head with the resplendent palm-branch from Paradise. The other saints and a

HOLY ARCHANGELS MICHAEL AND GABRIEL, ROMANIAN ORTHODOX CHURCH SACRAMENTO

4633 Raley Blvd., Sacramento, CA 95838

20 august 2017, Duminica a 11-a după Rusalii (Pilda datornicului nemilostiv)

multitude of the faithful accompanied the funeral bier with candles and censers, singing sacred songs. This solemn procession went from Sion through Jerusalem to the Garden of Gethsemane.

With the start of the procession there suddenly appeared over the all-pure body of the Mother of God and all those accompanying Her a resplendent circular cloud, like a crown. There was heard the singing of the Heavenly Powers, glorifying the Mother of God, which echoed that of the worldly voices. This circle of Heavenly singers and radiance accompanied the procession to the very place of burial.

Unbelieving inhabitants of Jerusalem, taken aback by the extraordinarily grand funeral procession and vexed at the honor accorded the Mother of Jesus, complained of this to the High Priest and scribes. Burning with envy and vengefulness toward everything that reminded them of Christ, they sent out their own servants to disrupt the procession and to set the body of the Mother of God afire. An angry crowd and soldiers set off against the Christians, but the circular cloud accompanying the procession descended and surrounded them like a wall. The pursuers heard the footsteps and the singing, but could not see any of those accompanying the procession. Indeed, many of them were struck blind.

The Jewish priest Athonios, out of spite and hatred for the Mother of Jesus of Nazareth, wanted to topple the funeral bier on which lay the body of the Most Holy Virgin Mary, but an angel of God invisibly cut off his hands, which had touched the bier. Seeing such a wonder, Athonios repented and with faith confessed the majesty of the Mother of God. He received healing and joined the crowd accompanying the body of the Mother of God, and he became a zealous follower of Christ.

When the procession reached the Garden of Gethsemane, then amidst the weeping and the wailing began the last kiss to the all-pure body. Only towards evening were the Apostles able to place it in the tomb and seal the entrance to the cave with a large stone.

For three days they did not depart from the place of burial, praying and chanting Psalms. Through the wise providence of God, the Apostle Thomas was not to be present at the burial of the Mother of God. Arriving late on the third day at

HOLY ARCHANGELS MICHAEL AND GABRIEL, ROMANIAN ORTHODOX CHURCH SACRAMENTO

4633 Raley Blvd., Sacramento, CA 95838

20 august 2017, Duminica a 11-a după Rusalii (Pilda datornicului nemilostiv)

Gethsemane, he lay down at the tomb and with bitter tears asked that he might be permitted to look once more upon the Mother of God and bid her farewell. The Apostles out of heartfelt pity for him decided to open the grave and permit him the comfort of venerating the holy relics of the Ever-Virgin Mary. Having opened the grave, they found in it only the grave wrappings and were thus convinced of the bodily ascent of the Most Holy Virgin Mary to Heaven.

On the evening of the same day, when the Apostles had gathered at a house to strengthen themselves with food, the Mother of God appeared to them and said: "Rejoice! I am with you all the days of your lives." This so gladdened the Apostles and everyone with them, that they took a portion of the bread, set aside at the meal in memory of the Savior ("the Lord's Portion"), and they exclaimed : "Most Holy Theotokos, save us". (This marks the beginning of the rite of offering up the "Panagia" ("All-Holy"), a portion of bread in honor of the Mother of God, which is done at monasteries to the present day).

The sash of the Mother of God, and Her holy garb, preserved with reverence and distributed over the face of the earth in pieces, have worked miracles both in the past and at present. Her numerous icons everywhere pour forth signs and healings, and Her holy body, taken up to Heaven, bears witness to our own future life there. Her body was not left to the vicissitudes of the transitory world, but was incomparably exalted by its glorious ascent to Heaven.

Maica Domnului sfătuiește pe Sfântul Vasile să se înfrâneze de la orice băutură

„De-ți este voia să-ți fiu ajutătoare în toate nevoile tale, ascultându-te pe tine ori de câte ori te vei rugă, lasă-te de

HOLY ARCHANGELS MICHAEL AND GABRIEL, ROMANIAN ORTHODOX CHURCH SACRAMENTO

4633 Raley Blvd., Sacramento, CA 95838

20 august 2017, Duminica a 11-a după Rusalii (Pilda datornicului nemilostiv)

băutura vinului și de toată băutura și aşa mă vei avea pe mine grabnic ajutătoare".

Odinioară, Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, arătându-se Sfântului Vasile cel Mare, i-a zis: „*De-ți este voia să-ți fiu prieten și să-ți fiu ajutătoare în toate nevoile tale, ascultându-te pe tine ori de câte ori te vei ruga, lasă-te de băutura vinului și de toată băutura și aşa mă vei avea pe mine grabnic ajutătoare*”. Sfântul Vasile primind această poruncă de la Preasfânta Nascătoare de Dumnezeu, n-a mai băut vin și nici o altă băutură, până la moartea sa. Își aşa s-a făcut prieten Maicilor Domnului și a primit ajutor de la Dânsa în multe nevoi și treburi. (Protosinghelul Nicodim Măndiță, *Minunile Maicilor Domnului*, Editura Agapis)

